

Cum să „alergi bine”

Cum să „alergi bine”

UN PUNCT DE PORNIRE BUN

Dacă tocmai te-ai întors la Dumnezeu, atunci înaintea ta stă o nouă epocă a vieții tale. Fără îndoială că lucrurile ți se par noi, și calea pe care începi să umbli pare un pic misterioasă. Aș vrea să îți dai voie ca, la fel cum a făcut „Interpretul” pentru „Creștin” în „Călătoria Creștinului”, să îți arăt câteva lucruri care, cu binecuvântarea lui Dumnezeu, să te ajute la începutul vieții tale de creștin.

Nu am prea mult de spus despre trecutul tău – problema lui este rezolvată; nici despre viitor – el este sigur: atât una cât și cealaltă prin valoarea sângelui prețios al lui Hristos. Gândurile noastre trebuie să se concentreze asupra prezentului. Tu ești o mare pierdere pentru Satan, și el știe că te-a pierdut pentru totdeauna, și de aceea va încerca din răputeri să strice mărturia ta pentru Domnul în timpul de acum.

Dacă te poate face să Îl dezonorezi pe El, este cu atât mai fericit, și dacă nu, bine! are câteva mijloace foarte eficiente de a împiedica creșterea spirituală și de a face din sărmana sa victimă orice altceva decât un creștin fericit.

Regnul animal este împărțit în două mari clase: Vertebratele – cele care au coloană vertebrală, și Nevertebratele – cele care nu o au. Și credincioșii pot fi clasificați la fel, și doresc din inimă ca tu să fii un creștin „vertebrat”, având coloană vertebrală, fiind caracterizat de hotărâre și vigoare spirituală, și nu de a sta pe loc sau a da înapoi.

Te avertizez încă de la bun început că este greșit să gândești că întorcându-te la Dumnezeu ai ajuns în punctul cel mai înalt, la ținta cursei creștine. Adevărul este că întoarcerea la Dumnezeu, departe de a fi o țintă, este linia de start. Cursa tocmai începe, așa că nu este momentul să iei lucrurile cu ușurătate, ci să te pregătești serios de acțiune. Ar fi bine dacă fiecare persoană mântuită l-ar imita pe Saul din Tars (care mai târziu a devenit apostolul Pavel), punând întrebările pe care le-a pus și acesta după convertirea (Fapte 9:5,6). Prima dintre ele a fost: „Cine ești Doamne?”, iar a doua, „Ce să fac Doamne?”.

Isus este și Domnul Tău: nu doar Mântuitorul tău – binecuvântat fie Numele Său! – ci Domnul tău. Cu siguranță că ești de acord cu lucrul acesta, altfel convertirea ta nu este reală; și atunci fii gata să te ridici și să mergi la porunca Sa, așa cum a făcut Saul. În epistola adresată celor care se convertiseră de la iudaism la creștinism, găsim îndemnul: „să mergem înainte spre desăvârșire” (Evrei 6:1). la aceste cuvinte, „să mergem înainte”, ca pe un motto, pe care să îl ai în permanență înaintea ta; pentru că, la fel cum un biciclist trebuie să continue să pedaleze dacă vrea să înainteze, tot astfel și noi trebuie să înaintăm dacă creștinismul nostru este mai mult decât un nume fără valoare.

Îți dorești totuși un început bun. Atunci, înainte de toate, fii sincer. Dacă încă ai temeri și îndoieli chinuitoare despre poziția ta înaintea lui Dumnezeu, ai curajul să recunoști lucrul acesta, mai de grabă decât să continui să spui că totul merge bine atunci când nu ești sigur. Chiar dacă le-ai spus predicatorului și prietenilor, poate chiar de multe ori, că ești mântuit; mărturisirea ta nu îi va surprinde foarte mult – dacă își cunosc propriile inimi – și te vor putea ajuta. În orice caz, fii sincer. Nu spune „Înțeleg” dacă nu înțelegi. Nu merge niciun pas mai departe de ceea ce ești sigur, doar pentru a face plăcere prietenilor. Este cu mult mai bine să ai răbdare până ce ești bine înrădăcinat pentru că altfel nu vei începe niciodată cursa bine.

MĂRTURISIREA

Dar imediat ce ai Cuvântul lui Dumnezeu ca temelie pentru picioarele tale și ești sigur, mărturisește-L pe Hristos imediat, nu lăsa nimic să te întârzie. Este prea adevărat proverbul care zice: „Cel care ezită este pierdut”. Scriptura spune: „Dacă vei mărturisi cu gura ta pe Isus ca Domn și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre morți, vei fi mântuit” (Romani 10:9). Nu vei fi niciodată fericit dacă nu vei face aceasta, pentru că vei fi doar un ipocrit. Înăuntrul tău creștin, în afară de continui să fii un bărbat sau o femeie din această lume, dus de curent, făcând ceea ce fac ceilalți, zâmbind timid atunci când cei din lume își îndreaptă săgețile ironiei lor și batjocoresc subiecte sfinte, temându-te să nu pari ciudat, dar în același timp urându-te pe tine însuși pentru că acționezi astfel. Vai! cât de trist!

Nu mai sta tremurând pe mal, ci fă-ți curaj și sari înăuntru. Nu te gândi la șoc; la batjocură, la dispreț, la umărul rece; nu va fi nici pe jumătate atât de rău pe cât îți imaginezi, și apoi va fi urmat de strălucirea unei păci și a unei bucurii pe care nu le-ai cunoscut niciodată. Începi de acasă. „Du-te acasă, la ai tăi, și spune-le tot ce ți-a făcut Domnul, și cum a avut milă de tine” (Marcu 5:19).

O dată ce L-ai mărturisit pe Domnul, ai început bine ca și creștin, și dacă mă întrebi ce va da putere vieții tale de credință, și ce îți va asigura un drum de succes și care să Îl glorifice pe Dumnezeu, îți spun „Să ai o inimă hotărâtă”.

Ai auzit despre generalul care, după ce și-a debarcat oamenii, a ars corăbiile cu care veniseră, nimicind intenționat orice șansă de retragere. A făcut-o pentru ca niciunul din oamenii săi să nu fie tentat să arunce o privire plină de regrete înapoi. Acționează pe același principiu, și rupe-o hotărât cu lumea din spatele tău, și hotărăște-te în inima ta, prin harul lui Dumnezeu, ca Hristos și voia Lui să fie pe primul loc, să fie ceea ce te călăuzește înainte de toate în orice situație. În lume are succes omul care, după ce și-a fixat un țel – fie bani, fie cunoștiință, fie putere – se concentrează asupra lui cu loialitate neabătută, cu perseverență și tenacitate. Țelul său îl controlează, totul este subordonat acestuia, și poate ajunge să fie milionar, sau om de știință, sau prim ministru. În situația ta, dacă Îl faci pe Hristos țelul tău, El te va controla, și vei putea să faci totul pentru a sluji intereselor Lui, și, la sfârșit, vei primi cea mai mare răsplată posibilă, „Bine rob bun și credincios”, chiar de pe buzele Sale.

PRIMA CĂDERE

Probabil că nu vor trece multe zile, sau poate nici chiar ore, de la întoarcerea ta la Dumnezeu și până când vei descoperi că există multe capcane pe calea ta. Lasă-mă să îți arăt câteva dintre acestea, pentru ca, fiind prevenit, să poți, cu ajutorul lui Dumnezeu să fii și pregătit. Pentru început, este un moment de mare tulburare atunci când cazi prima dată după întoarcerea ta la Dumnezeu, mai ales dacă înainte de aceasta erai robul unui anumit păcat sau obicei rău. Niciunul dintre noi însă nu este scutit de această experiență. Bucuria mântuirii este în inimile noastre, timpul zboară și suntem atât de fericiți, și ni se pare că nu va mai fi niciun nor și nicio întristare pe calea noastră, când, deodată, pe neașteptate, ne trezim jos! Ah! rușinea amară și durerea care ne umplu inimile, și, cine știe? – poate că unii dintre voi, cei care citiți aceste rânduri, aveți chiar acum inimile pline de acea rușine și durere. Și poate că, pentru a înrăutăți lucrurile, prietenii tăi din lume au observat acest lucru și nu își ascund bucuria față de tristețea ta, iar prietenii creștini nu îți arată prea multă simpatie, și pur și simplu nu știu ce să faci.

Și tocmai acum Satan găsește ocazia să îți șoptească lucruri de genul: „Nu prea ți-a reușit încercarea de a fi creștin. N-ar fi oare mai bine să renunți, și să nu te mai faci de râs și să nu-L mai dezonorezi pe Domnul tău?”. Dorința lui este să te facă să îți pierzi încrederea în Dumnezeu. Dar nu asculta niciodată cuvintele lui.

Prietene, lasă-mă să îți spun ce să faci. Nu te da bătut, ci smerește-te și mergi înainte.

Smerește-te, adică, vino cu umilință și judecată de sine înaintea lui Dumnezeu, amintindu-ți că, deși tu te-ai schimbat, El este Același. Acest păcat al tău este unul dintre acelea multe pentru care Hristos a suferit pe cruce, iar acum El s-a înălțat la cer pentru a fi Mijlocitorul tău (1 Ioan 2:1). Dumnezeu rămâne Tatăl tău, și cuvântul Său pentru tine este –

„Dacă ne mărturisim păcatele, El [Tatăl] este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate” (1 Ioan 1:9),

Deci, pune-te pe genunchi și mărturisește lui Dumnezeu, și de la El, Tatăl tău, vei primi iertare; iar acest proces prin care treci va avea și un efect curățător asupra ta, și, cu încredere mai mare în El, și mai puțină în tine, mergi înainte.

VECHIILE TOVĂRĂȘII

Încă un lucru. Ai grijă la vechii prieteni și tovarăși. Uneori atunci când cineva se întoarce la Dumnezeu și își începe drumul în mod strălucit, îl mărturisește pe Domnul și caută să se despartă de vechii prieteni, aceștia, din motive proprii, nu vor să se despartă de el, și fac tot posibilul să îl țină aproape de ei. Uneori se întâmplă că, pe măsură ce trec anii, dragostea începe să se răcească, și credinciosul începe încet-încet, și tot mai repede cu timpul, să alunece înapoi spre oameni și lucruri pe care odinioară le-a părăsit.

Uneori ne amăgim cu ideea foarte subtilă și periculoasă că întorcându-ne la vechii noștri prieteni necredincioși le vom câștiga mai eficient atenția și îi vom influența în bine. Este o mare greșală. Nu îi vom ridica. Ci ei ne vor trage în jos.

Faptul acesta este confirmat de experiența multora, dar și de Scriptură.

Iosafat a fost unul dintre cei mai buni împărați din Iuda, iar Ahab a fost cel mai rău împărat care a dezonorat tronul lui Israel, și totuși citim „Iosafat... s-a încuscrit cu Ahab” (2 Cronici 18:1).

Care a fost rezultatul? L-a ridicat Iosafat pe Ahab la nivelul său, astfel încât să poată spune cu satisfacție: „Ai ajuns ca mine”? Nicidecum; ci exact invers. În versetul 3 al aceleiași capitol citim cu Iosafat spune „Eu sunt ca tine”, și această afirmație nu îl face să roșească de rușine.

A urmat apoi expediția în Ramot-Galaad, în care Ahab și-a pierdut viața iar Iosafat abia a reușit să scape, pentru ca apoi să primească un mesaj foarte serios de la Dumnezeu, prin profetul Iehu: „Să ajuti tu pe cel rău și să iubești tu pe cei care urăsc pe Domnul?” (2 Cronici 19:2). Iar rezultatul final al întregii întâmplări a fost că fiul lui Iosafat, Ioram, s-a căsătorit cu fiica lui Ahab (2 Cronici 21:6) – nelegiuita Atalia, o fiică demnă de mama ei, Izabela, care a produs nenorociri de nedescris în Iuda.

Dacă dorești și alte dovezi din Scriptură, citește cu atenție Geneza 13, 14 și 19, capitole care ne prezintă istoria căderii triste a lui Lot din cauza alianței sale cu oamenii din Sodoma. Nu i-a ridicat; ci ei l-au coborât; atât de mult încât nimănui nu i-a păsat atunci când a încercat să le vorbească despre dezastrul care urma să vină; și nici chiar noi nu am fi fost siguri dacă el a fost cu adevărat un sfânt al lui Dumnezeu sau nu, dacă Duhul lui Dumnezeu, cunoscând această problema, nu ar fi dat un răspuns numindu-l în Noul Testament „om drept” (2 Petru 2:8).

Desigur că trebuie să te întâlnești cu vechii tăi prieteni, dar nu amâna să le spui că relațiile din trecut nu mai există. Vorbește-le despre Hristos. Orice ai face, nu te coborî la vechiul nivel, și nu încerca să fii același băiat bun de odinioară. Pentru că dacă o vei face, atunci cu siguranță că puterea ta, la fel ca și cea a lui Samson, va pleca de la tine și vei deveni o pradă ușoară pentru ei.

În cele mai multe cazuri este destul să îl mărturisești o dată cu curaj pe Hristos. S-ar putea ca unii să fie mișcați puternic și să se întoarcă la Dumnezeu, în timp ce alții de te vor părăsi pur și simplu. Dacă nu, cel mai bine va fi ca tu să îi părăsești pe ei. Dacă nu îi poți ajuta, ei în schimb îți pot face rău. Nu le da ocazia.

Cele de mai sus se aplică în egală măsură și atunci când este vorba despre a îți face noi prieteni. Versetul de mai jos ar trebui să fie ca o stea care să te călăuzească:

„Nu vă înjugați nepotrivit cu cei necredincioși” (2 Corinteni 6:14, citește 2 Corinteni 6:14-18). Citește acest text cu rugăciune și să îl ai întotdeauna înaintea inimii și privirilor tale. Te va scuti de nenumărate necazuri. Vei avea nevoie de el, pentru că nu poți să treci prin această lume fără să ai legături de tot felul.

Ferește-te de „jugul nepotrivit” în tovarășii, ferește-te de el în afaceri. Mărturia multor creștini a fost ruinată de parteneriatul cu necredincios, care a implicat amestecul cu practicile lui îndoielnice; și, mai mult decât orice, ferește-te de el în căsătorie. Câteva zile sau săptămâni sunt de ajuns pentru a rupe un jug nepotrivit în societate sau în afaceri, dar în căsătorie este un jug de o viață, atât pentru tine cât și pentru partenerul tău necredincios. Cât de multe vieți promițătoare au fost întunecate, și cât s-ar putea scrie despre durerea care a decurs din

neascultarea față de această poruncă divină. Mi-aș dori să îmi pot ridica glasul ca o trâmbiță pentru a avertiza pe fiecare tânăr întors la Dumnezeu din lume!

ÎNVĂȚĂTORI MINCINOȘI

Fii atent și la învățătorii falși și doctrinele lor. Nu te mira de existența lor, Satan își are slujitorii săi, la fel ca și Dumnezeu, și una dintre căile lui de a lucra este să imite. Apostolul Pavel, vorbind despre unii dintre slujitorii Celui Rău a spus: „Pentru că unii a aceștia sunt falși apostoli, lucrători vicleni, prefăcându-se în apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare, pentru că însuși Satan se prefăce în înger al luminii” (2 Corinteni 11:13,14). Este foarte probabil ca, nu după multă vreme, să întâlnești bărbați sau femei care să îți aducă învățături false, pe care ți le vor prezenta cu multă căldură, acoperite cu un strat foarte fin de adevăr.

Dacă vin la tine cu învățături care sunt în contradicție cu evanghelia simplă pe care ai primit-o, micșorând valoare morții și învierii lui Isus, refuză-le și evită-i. Sunt mincinoși (Galateni 1:6-8).

Dacă nu Îl recunosc pe Isus ca Domn al lor (1 Corinteni 12:3), sau că El – o Persoană divină – a venit în carne; adică a devenit om; dacă, pe scurt, nu mărturisesc Divinitatea și Umanitatea Sa (1 Ioan 4:3), nu sunt de la Dumnezeu.

Dacă în centrul învățăturilor lor nu este Hristos, ci vreo idee religioasă, sau dacă îți cer să te supui învățăturilor vreunui om care își asumă poziția de profet, sau vreunei noi descoperiri pe care cineva spune că ar fi primit-o, atunci poți să te îndepărtezi de ei fără să îți pară rău. Dacă vor fi puși la încercare se vor dovedi mincinoși (vezi Apocalipsa 2:2).

Dacă învățătorul însuși nu este mântuit, nu-l asculta. Sigur că s-ar putea să spună lucruri corecte, la fel cum un papagal poate să facă uneori afirmații foarte corecte. Cu toate acestea Scriptura este foarte tranșantă: „dar omul natural [adică omul în starea sa naturală, neîntors la Dumnezeu] nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, deoarece sunt nebunie pentru el; și nu le poate cunoaște, pentru că ele se judecă spiritual” (1 Corinteni 2:14).

Deci nu lua în seamă teoriile care pun la îndoială Cuvântul lui Dumnezeu, fie că sunt susținute de unii care se declară deschis necredincioși, fie că sunt ascunse sub nume ca „Gândire modernă” sau „Critică superioară” și sunt prezentate de unii care se numesc pe ei înșiși predicatori. Sărmanii autori ai acestor înșelătorii care distrug suflete nu au Duhul lui Dumnezeu și, de aceea, deși poate că sunt foarte învățați, nu sunt credincioși, și nu știu ce înseamnă religia adevărată, din inimă.

Încă o dată, dacă cineva vine la tine cu doctrine pe care le susține răstălmăcind Scriptura, fie dând sensuri ciudate cuvintelor din traducerea din limba noastră, fie făcând în permanență referire la originalul grecesc sau ebraic, și traducând astfel încât să își susțină teoriile, sau dacă extrage textele din context, care întotdeauna indică sensul lor, atunci ai toate motivele să fii cât se poate de suspicios față de învățăturile sale. „Nicio profeție a Scripturii nu se interpretează singură” (2 Petru 1:20). Amintește-ți totodată că Scriptura este un întreg; și astfel un pasaj se îmbină armonios cu altele, nu doar fiind în acord, dar și explicându-se.

HOBBIURI

Încă o avertizare, care s-ar putea să ți se pară ciudată. Cere har de la Dumnezeu pentru a îți trăi viața fără un hobby.

Mulțor credincioși respectabili, tineri sau bătrâni, le lipsește în mod trist prospețimea și vigoarea. Sunt ca un pom cu florile ofilite, și adesea cauza acestei stări nu este îngăduirea unui păcat în viață, sau o umblare lumească, ci preocuparea cu un scop sau hobby care le ocupă gândurile și mult timp prețios, care ar putea să fie folosit mult mai bine. Unii au ca hobby fumatul pipei, alții romanele, alții hainele, mașinile, diferite feluri de distracție, sau poate o preocupare științifică, cum ar fi radioul. Nu mă înțelegeți greșit. Nu susțin ceva legalist sau ascetic. Dacă te voi face doar să afișezi o evlavie falsă, și să faci pe sfântul atunci într-adevăr te-am adus „din lac în puț”. Nu! Bineînțeles că ai nevoie de relaxare și de activitate, mai ales dacă ești tânăr, pentru că altfel te vei îmbolnăvi; dar, fii atent – ceea ce este important este ca aceste lucruri să rămână pe locul doi, subordonate lui Hristos și intereselor lui. Nu le lăsa să devină hobbyuri; dacă o vor face, atunci vor deveni greutăți.

„Dând la o parte orice greutate, și păcatul care ne înfășoară așa de ușor, să alergăm cu răbdare” (Evrei 12:1) sunt cuvintele inspirate ale apostolului. Observi că spune „greutate și păcatul”, adică, greutățile sunt altceva decât păcatul. „Păcatul” este ca o piedică pe calea alergătorului: dacă îți agață piciorul în ea, atunci va cădea; o „greutate” poate fi ceva foarte util și bun în sine însuși, dar pe care trebuie să îl dai deoparte dacă vrei să câștigi cursa. Atletul nu cară după el nici măcar bijuterii. Echipamentul lui nu are buzare.

Chiar și în viața ta de creștin, dacă găsești vreun lucru care, oricât de bun ar fi în sine, devine o greutate pentru tine, ai curajul moral să îl lași deoparte. Vrem ca tu să profiți cât mai mult de bucuria și binecuvântarea de a-L cunoaște pe Hristos.

SPRIJINUL CELUI CREDINCIOS

Îmi imaginez că unii dintre voi încep să se gândească că trebuie să fie foarte greu, dacă nu imposibil să fii creștin. Și nu îți va dăuna să descoperi că este imposibil dacă încerci prin puterea ta, dacă, în același timp, nu uiți că puterea lui Dumnezeu este la dispoziția ta. Cu siguranță că sunt lei pe drum, dar nu juca rolul Fricosului (din „Călătoria Creștinului”, n. tr.), mai ales că Dumnezeu Însuși ți-a pus la dispoziție câteva ajutoare de mare valoare.

Nu te-ai încrezut într-Un Mântuitor mort, ci într-Unul viu. Nu-l poți vedea, pentru că nu mai este în lumea aceasta. Dar El este Marele nostru Preot, în ceruri, El a intrat „chiar în cer, ca să Se arate acum, pentru noi, înaintea feței lui Dumnezeu” (Evrei 9:24).

Acolo El a luat asupra Sa administrarea problemelor noastre. Folosește-te de El, fă-L Prietenul tău. Încrede-te în El. Nu ascunde niciun secret față de El, ci lasă-L să aibă cheia care deschide fiecare cameră a sufletului tău.

Te vei lovi de multe ispite, El „poate să-i ajute pe cei ispitiți” (Evrei 2:18).

Uneori slăbiciunea și neputința de îți vor face zile grele uneori. Dar El poate să aibă milă. El poate să „aibă parte cu noi în slăbiciunile noastre” (Evrei 4:15).

Se poate ca asupra sufletului tău să se reverse mări de greutate și necazuri, și să amenințe să te acopere. „El și poate să mântuiască până la desăvârșire” (Evrei 7:25), adică până la capăt.

Se poate ca să ai parte de susținere și simpatie și din partea prietenilor tăi credincioși. Și credem că va fi așa, dar dacă vrei să fii absolut sigur, privește la El!

PUTEREA CELUI CREDINCIOS

Legat de aceasta este faptul măreț că Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, una dintre Persoanele divinității, ese pe pământ, și că, dacă ești credincios, ai primit Duhul Sfânt. „Dar”, spun mulți tineri credincioși, „nu am simțit nimic special. Se poate să primești Duhul Sfânt fără să ai o experiență unică, măreață?”

Cu siguranță că da, și aceasta din cel puțin două motive. Întâi, venirea Sa nu mai este însoțită astăzi de semne exterioare, vizibile, cum ar fi limbile de foc sau vorbirea în limbi, așa cum s-a întâmplat odinioară. Și, în al doilea rând, misiunea Sa nu este să atragă atenția asupra Sa, ci să-L preamărească pe Hristos (vezi Ioan 16:13,14).

Liniștit și fără zgomot El își ocupă locuința, dar efectele prezenței Sale se văd curând. Poată că nu ți-ai dat niciodată seama că tocmai gândurile pe care le ai despre Hristos și valoarea Sa, și despre dragostea lui Dumnezeu, și faptul că Scriptura devine o carte nouă pentru tine, și faptul că rugăciunea devine o plăcere în loc să fie o povară, sunt toate rezultate ale prezenței Sale.

„Dar în situația mea”, va spune cineva, „mă tem că la mine toate aceste semne lipsesc, și totuși cred în Isus. Mă tem că nu am primit Duhul Sfânt”. Probabil să soluția problemei tale este nu în faptul că nu L-ai primit niciodată, ci că, după ce L-ai primit, L-ai întristat.

„Și nu-L întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, cu care ați fost pecetluitți pentru ziua răscumpărării” le-a scris Pavel credincioșilor din Efes (Efeseni 4:30). A îl întrista înseamnă a pierde beneficiile practice ale prezenței Sale. Apoi El te întristează, și, pentru că El este Învățătorul în lucrurile lui Dumnezeu, și Puterea pentru adorare, părtășie și lucrare, nu este de mirare că nu ești fericit.

Așadar nu uita niciodată că „trupul vostru este templu al Duhului Sfânt” (1 Corinteni 6:19). Îndepărtează orice lucru care te-ar putea întina, pentru că, dacă Duhul Sfânt nu este întristat, ai putere mai mare decât orice ar putea fi împotriva ta (1 Ioan 4:4).

CĂLĂUZA CREȘTINULUI

Sunt patru lucruri care sunt de un mare folos practic oricărui creștin, tânăr sau bătrân; Duhul lui Dumnezeu te va conduce cu siguranță să le folosești cu multă sârguință.

Întâi și înainte de toate, Cuvântul lui Dumnezeu. Citește Biblia, și citește-o bine. Fă din ea de departe cea mai importantă carte din biblioteca ta. S-ar putea să găsești folositoare și alte cărți, mai ales cele care în permanență te trimit înapoi la Scriptură, dar niciodată nu le lăsa să înlocuiască citirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Trăim în zile caracterizate de multă necredință, și unul dintre cele mai puternice motive pentru aceasta este necunoașterea Scripturii (Matei 22:29). De aceea, să ne înarmăm cu o cunoaștere amănunțită, și însoțită de rugăciune, a Cărtii. Se povestește despre un domn necredincios care, atunci când a fost anunțat de doctorul său că va muri de o boală incurabilă care avansa lent, dar sigur, a dorit foarte mult să cerceteze pentru sine însuși cât de întemeiate sunt pretențiile Bibliei de a fi o descoperire de la Dumnezeu. Întâlnind un cunoscut credincios, l-a întrebat ce carte sau ce cărți să citească pentru a își face o impresie despre valoarea Bibliei. Răspunsul a fost unul scurt: „Biblia”. Uimit, a repetat întrebarea, dar a primit același răspuns, însoțit de sfatul de a citi de la rând, încă de la început. A făcut așa, și, înainte de a fi terminat cele cinci cărți ale lui Mosie, a fost convins că originea ei este divină. În cele din urmă s-a întors la Dumnezeu.

Da! dacă există o cale de aur pentru a înțelege Scriptura, aceasta este citirea Scripturii; cu rugăciune și în dependență de învățătura Duhului Sfânt.

Citește la rând; nu sări încoace și încolo, și nu îți alege pasaje preferate pe care să le citești iar și iar, neglijându-le pe altele.

Citește intensiv; nu atât de repede încât să nu te gândești la ceea ce ai citit, dar suficient de repede pentru a putea avea în minte gândul întregului pasaj sau argument, pentru a primi un fel de vedere de ansamblu a întregului.

Cercetează Scripturile, pe măsură ce le citești. Adesea vei ajunge în viață în momente în care vei vrea să cunoști gândul lui Dumnezeu. Uneori vei găsi un pasaj care se referă direct la problema respectivă, dar alteori nu; atunci trebuie să cauți un principiu divin care să se aplice în situația ta și să îți lumineze calea. Biblia este în primul rând o carte a principiilor, așa că fii la fel ca și credincioșii din Bereea, care „cercetau zilnic Scripturile, ca să vadă dacă aceste lucruri erau așa” (Fapte 17:11).

De asemenea cultivă obiceiul de a medita la Scripturi în mintea ta. Pentru a fii bine hrănit, nu ajunge doar să te hrănești, trebuie să și digeri. Boul nu trebuie doar să mănânce iarba proaspătă, ci trebuie să o și rumege; așa că nu doar să citim și să căutăm să adunăm informații, dar, după ce am făcut așa, să ne întoarcem iar și iar la ele, meditănd asupra lor, pentru ca într-adevăr să se scufunde în sufletele noastre. Aceasta înseamnă prosperitate. Pavel i-a spus lui Timotei: „Ocupă-te cu acestea, fii în totul în ele, pentru ca înaintarea ta să fie arătată tuturor” (1 Timotei 4:15).

RESURSA CREDINCIOSULUI

Pe locul al doilea după Cuvântul lui Dumnezeu este Rugăciunea. Dacă vrei să îți faci o idee despre cât de necesară este aceasta, ia-ți Biblia și citește cu atenție Evanghelia după Luca, subliniind cu un creion fiecare pasaj unde se spune că Isus S-a rugat. Remarcați! El, Care era o Persoană divină, s-a rugat frecvent în timpul vieții Sale pe acest pământ.

Sau citește epistolele lui Pavel, și ceea ce spune el despre rugăciune, „Zi și noapte în rugăciuni necurmăte”, și așa mai departe. Dacă Pavel avea nevoie să se roage, cu siguranță că și tu ai.

Poți să te rogi pur și simplu despre orice lucru, cât de mic (citește Filipeni 4:6,7). Nici un lucru nu este prea mic. Dumnezeu nostru este îndeajuns de mare ca să fie atent la cea mai mică nevoie a noastră.

„Ce prieten bun e Domnul,

Care a purtat toate păcatele și durerile noastre!

Ce privilegiu să putem aduce totul

În rugăciune înaintea lui Dumnezeu”.

Despovărează-ți inima și fă-ți cererea cu mulțumire. Fie că primești răspunsul care îți place, fie că nu, cel puțin vei primi în inimă pacea Lui.

Nu uita mijlocirea, adică, rugăciunea pentru alții, mântuiți sau nu. Există pericolul de a deveni limitați și concentrați doar asupra noastră în rugăciune. Întotdeauna este o mare binecuvântare în a te gândi la alții.

Dar, dincolo de toate, să ne rugăm, și încă „fără încetare”. Rămâi într-o atitudine de dependență continuă de Dumnezeu, așteptând totul de la El. Lasă ca inima ta să fie mereu plină de un duh de rugăciune, chiar dacă nu poți fi mereu pe genunchi. Pe lângă faptul că îți va fi de mare ajutor, te va păzi în siguranță. Există un vechi proverb plin de adevăr care spune: „Satan tremură atunci când vede pe cel mai slab dintre sfinți pe genunchi”.

ANTURAJUL CREDINCIOSULUI

Dă-mi voie acum să te conving despre cât de important este să ai prieteni credincioși. Multe dintre lucrurile care s-au spus despre vechii tovarăși și vechiile legături ar putea fi repetat și aici, dar nu cred că este nevoie. Este îndeajuns să îți spun că cel mai bun mod de a te feri de vechiile tovărășii este să formezi și să cultivi din toată inima pe cele noi.

David a spus, „Inima stricată se va depărta de la mine; nu voi cunoaște răul” (Psalmul 101: 4-6), și făcând aceasta a fost fără îndoială o imagine a Domnului Isus. Întotdeauna calea Sa a fost să evite răul și să caute binele, și dacă este așa, atunci vom face bine să facem și noi la fel.

Din nou, primul aspect din viața lui Moise care este ales pentru a fi menționat și dat ca exemplu este faptul că el, crescând, a ales cu toată inima să fie alături de poporul disprețuit al lui Dumnezeu. „Alegând mai de grabă să sufere răul cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă plăcerea trecătoare a păcatului” (Evrei 11:25).

Să nu crezi că cei credincioși sunt perfecți, altfel vei fi foarte dezamăgit. Nu sunt așa; dar în mijlocul lor vei găsi o căldură și o dragoste pe care nu le vei găsi niciodată în lume. Alipește-te de ei, și chiar dacă nu se ridică la nivelul așteptărilor tale, nici nu sunt conform ideilor tale, totuși alipește-te de ei. Chiar dacă îți întorc spatele cu răceală, răspunde-le cu o inimă plină de căldură și în curând vei fi răsplătit și vei primi chiar mai mult.

Totuși, de obicei, lucrurile nu stau tocmai așa. Am auzit pe mulți plângându-se de răceala credincioșilor, spunând că nimeni nu vorbește cu ei după ce se termină strângerile. Dar cercetând lucrurile mai îndeaproape am descoperit aproape mereu că cei care se plâng astfel sunt de fapt cei care pleacă imediat ce se termină întâlnirile, și dispar imediat, fără a da nimănui șansa să le strângă mâna prietenește. Ei sunt cei reci, nu ceilalți credincioși. Un simptom frecvent de boală este să te plângi de frig atunci când de fapt este cald.

Evitarea companiei credincioșilor este unul dintre primele simptome ale bolii spirituale. Atunci când stăpânii de turme sau păstorii văd o oaie care stă pe câmp singură, deoparte de celelalte, se gândesc imediat că trebuie să fie bolnavă. Atunci când sunt sănătoase, ele stau împreună. Deci, ferește-te să stai deoparte și să faci pe supăratul. Cei care hoinăresc pe alături sunt o pradă ușoară pentru dușmanul viclean.

Cu toate acestea, poate că unii ar dori un îndemn practic legat de locul unde să meargă, văzând, vai! cum creștinii, chiar și cei adevărați, sunt împărțiți în multe grupuri, mai mari sau mai mici, și se strâng în locuri diferite.

Sfatul meu este, Mergi acolo unde te conduce Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar amintește-ți, ceea ce îți place ție, sau ceea ce au făcut părinții tăi, nu are nicio legătură cu problema aceasta. Întrebarea aceasta trebuie decisă doar înaintea Cuvântului lui Dumnezeu, ca și cum ar fi vorba despre problema mântuirii tale. Acesta este un subiect în privința căruia trebuie să cercetezi cu atenție Scripturile.

Nu deveni ca o piatră care se rostogolește, și nu hoinări încoace și încolo. Un asemenea fel de a fi arată o lipsă gravă a principiilor; este cu mult mai bine să stai acolo unde ești atât timp cât ți-o permit Cuvântul lui Dumnezeu, și o conștiință bună, și o dragoste sinceră din toată inima pentru Domnul nostru Isus Hristos.

SLUJIREA CREDINCIOSULUI

În cele din urmă, nu uita să slujești Domnului. Și prin această nu mă refer doar la faptul că ar trebui să faci totul ca pentru Domnul, chiar și cele mai neplăcute treburi din fiecare zi, dacă aceasta este îndatorirea ta (Coloseni 3:22-24), ci la faptul că ar trebui să te implici și să lucrezi

pentru Domnul Isus Hristos, chiar dacă într-un aspect foarte mărunț.

Adesea se pune întrebarea „Ce să fac?”. Întreabă-L pe Stăpânul tău, Singurul care are dreptul să îți dea un răspuns, și vei descoperi în curând ce să faci. Există o mulțime de oportunități, și nevoia este mare.

Poate că deja ai început să slujești Domnului, fără să îți dai seama.

Ca și Andrei, poate că ai căutat pe vreun frate, sau prieten, pentru a-l aduce la Isus (Ioan 1:40-42). După ce tu însuși L-ai găsit pe Domul, ai făcut lucrul acesta fără a ți se spune, la fel ca un pui de rață care, după ce a ieșit din ou, se îndreaptă din instinct spre apă. Dacă ai făcut așa, mulțumește-I lui Dumnezeu și nu obosi în această lucrare binecuvântată. Mergi înainte, și, după ce ai căutat să îi aduci la Isus pe prietenii tăi, lărgeste-ți câmpul, și mergi înainte!

Există atât de multe căi de a Îl sluji pe Domnul – prin discuții personale, oriunde și oricând, prin distribuirea de tractate, prin vizitarea celor bolnavi, prin învățarea celor mai mici la școala duminicală, dincolo de vestirea publică a evangheliei sau predicarea Cuvântului către cei credincioși. Întreabă-L pe Domnul ce să faci, și, când ai aflat, ÎMPLINEȘTE LUCRUL ACELA.

Lucrează în ascultare de principiile Cuvântului lui Dumnezeu.

Lucrează rugându-te și,

Lucrează în colaborare cu alți credincioși, dar, îți repet, **LUCREAZĂ**.

Sănătatea trupească este imposibilă dacă nu lucrăm. Solomon a observat aceasta și a spus: „Dulce este somnul lucrătorului ... dar pe cel bogat, bleșugul nu-l lasă să doarmă” (Eclesiastul 5:12).

Multe persoane respectate din societate sunt bolnave de „nervi” și alte probleme asemănătoare, doar din cauza lipsei de preocupare, și există și printre creștini unii care nu înaintează din același motiv; fac parte dintre șomeri, dacă nu cumva își dedică energia pentru ceea ce nu este de niciun folos, sau, mai trist, pentru ceea ce este rău. Vechiul proverb este la fel de adevărat și acum: „Satan va găsi vreun rău de făcut pentru mâinile care lenevesc”.

De aceea, să fim la fel ca și credincioșii din Tesalonic, cărora li s-a spus: „V-ați întors de la idoli la Dumnezeu, ca să slujiți unui Dumnezeu viu și adevărat și să așteptați din ceruri pe Fiul Său” (1 Tesaloniceni 1:9,10).

Dacă aceste versete vor fi și rezumatul vieților noastre, atunci înseamnă că au fost vieți care au meritat trăite.

Fie ca și tu SĂ FII BINECUVÂNTAT, pentru ca prin aceasta SĂ DEVII O BINECUVÂNTARE.

clickbible.org